
Kehityksen tie

Oy W. Rosenlew Ab

**Kehittäjän tie
Rosenlewillä
Oman kasvun ja
kehittymisen aikaa**

Kari Tuominen

Oy W. Rosenlew Ab

Kehittäjän tie Rosenlewillä

Oman kasvun ja kehittymisen aikaa

Kari Tuominen
www.changemanager.org

Copyright: Oy Benchmarking Ltd
Tekijä: Kari Tuominen
Kansi: Riku Tuominen
Kuvitus: Lasse Malmberg
ISBN: 978-952-228-485-3
ISBN e-kirja: 978-952-228-484-6
Julkaistu: 2016
Kustantaja: Oy Benchmarking Ltd

Sisältö

Esipuhe	4
Johdanto	5
Lapsuuteni ja nuoruuteni.....	7
Rosenlewille Poriin töihin Menetelmäosaston päälliköksi.....	19
1. Tuotannon ja hallinnon kehittäminen Metalliteollisuudessa	43
1.1 Tuotannon kehittäminen sarjatuotantotehtailla.....	43
1.2. Hallinnon kehittäminen (HR) Metalliteollisuudessa	57
2. Maatalouskonetehtas	71
3. Kotitalouskonetehtas	95
4. Leikkuupuimuritehtas Ruotsissa	125
5. Rosenlew-Pakkaus	147
6. Rosenlew Tools.....	175
7. Omistaja vaihtuu	217
Kirjoittaja	247
Tuoteluettelo	248

Esipuhe

Kirja sisältää yhteenvedot *Kehittämisen tie* -kirjoista, jotka kuvaavat Rosenlewin eri liiketoimintayksikköjen kehittämistä vuosina 1964–1988.

Kirja kertoo dokumentteihin perustuen tuotannon- ja hallinnon kehittämisestä Rosenlewin Metalliteollisuudessa. Se havainnollistaa toimintaa ja kehittämistä Maatalouskonetehtaalla, Kotitalouskonetehtaalla, leikkuupuimuritehtaalla Ruotsissa sekä Rosenlew-Pakkauksessa ja Rosenlew Toolsissa.

Kirjan lähteinä käytetään myös kirjaa *Sukuyhtiön aika - Rosenlew 1983–1987*, Jussi Koivuniemi ja lehtileikkeiden kuvauksia.

Kirjan tavoitteena ei ole kertoa vain omista kokemuksistani, vaan liittää ne historiaan sekä julkisuuden saamaan kuvaan toiminnastamme.

Tämä kirja sekä koko *Kehittäjän tie* kirjasarjani perustuu 90 prosenttisesti aikanaan kirjoittamaani tai työtovereitteni laatimiin dokumentteihin. Siinä mielessä kirjat ovat totta.

Rajoituksena on se, että kaikkia tärkeitä dokumentteja ei ole enää jäljellä ja jokaisella meistä on tapahtumista omat muistikuvansa. Omien kokemustensa ja muistikuviansa mukaan, jokainen voisi kirjoittaa samoista tapahtumista oman kirjansa. Ne ilmeisesti poikkeaisivat merkittävästi toisistaan.

Muistini puutteista huolimatta, tämä kirja ja koko kirjoittamani kirjasarjaa (140 kirjaa) kertoo oman totuuteni urastani ja tehtävistäni. Ne kertovat myös niistä yrityksistä, organisaatioista ja kehittämisohjelmista, joista olen vastannut tai merkittävästi osallistunut.

Olen saanut olla mukana monessa menestyksessä mutta kyllä on tullut turpiinkin, tapaan sanoa.

Erityiset kiitokset Magnus Savanderille, Gustav Rosenlewille, Jaakko Koskiselle sekä Jaakko Heikinheimolle sekä lukuisille työtovereilleni siihen aikaan

Johdanto

Tarinaa itsestäni ja alkuvuosista Rosenlewillä

Kirja kertoo lapsuudestani ja nuoruudestani sekä ensimmäisistä työvuosistani Rosenlewillä. Niiden avulla olen ymmärtänyt, mihin omat arvoni perustuvat.

Tuotannon kehittäminen

Vuosien 1964 – 1971 toteutettiin Rosenlewin sarjatuotantotehtailla merkittävä tuotannon kehittämisohjelma. Tehtaiden tuotantojärjestelmät ja tuotantovälineet uusittiin.

Kun kehittämishanke vielä toteutettiin hyvin suunnitellulla ja kurinalaisella projektilla, kehittämiskokonaisuus oli uraa uurtavaa koko Suomessa, josta monet ottivat oppia.

Hallinnon kehittäminen (HR)

Rosenlewin Metalliteollisuudessa oli menestyksellisesti sovellettu järjestelmällisiä ja kehittyneitä rationalisointitekniikoita tuotannon kehittämiseen.

Samoin kuin tuotannossa, kustannusten alentamiseen ei pyritty satumanvaraisilla kustannusleikkauksilla, vaan järjestelmällisellä toimihenkilötyön kehittämisellä vuosina 1972 - 1974.

Kuten tuotannossa, Rosenlewin metalliteollisuus oli edelläkävijä hallinnon kehittämismenetelmien soveltamisessa.

Maatalouskonetehtas

Kirjan tämä osa kertoo ajanjaksosta 1975 – 1978, jona aikana tuotantokapasiteettia merkittävästi lisättiin ja tuottavuutta kehitettiin edelleen. Kehitettiin aikaisempaa leveämpi ja tehokkaampi puimurimalli, jonka valmistustekniikkaa ja -menetelmät suunniteltiin ja tuotanto käynnistettiin.

Tämä kirja kertoo, miten yhteistyöllä saavutettiin tuloksia. Se esittää, miten SR-500 -puimurin valmistusmenetelmiä kehitettiin sekä miten yhteistyö eri henkilöryhmien välillä organisoitiin.

Kotitalouskonetehtas

Kirjan tämä osa kertoo ajanjakson 1978 - 1981, jolloin sen kotitalouskonetehtasta kehitettiin voimakkaasti, myytiin Electroluxille ja jonka Electrolux lopetti sekä siirsi tuotannon Ruotsiin.

Kirja todistaa miten järjestelmällistä liiketoiminnan suunnittelu ja kehittäminen yrityksessä olivat. Se havainnollistaa, miksi Rosenlew

oli yksi Suomen metalliteollisuuden kehittämisen edelläkävijöitä. Kirja havainnollistaa, miten opittiin paremmaltaan ja tultiin parhaaksi alalla.

Leikkuupuimuritehdas Ruotsissa

Rosenlewin kotitalouskonetehtas myytiin Electroluxille ja vaihtokaupassa Rosenlew sai leikkuupuimuritehtaan Ruotsista. Se oli ensimmäisiä toimialarationalisointeja Ruotsin ja Suomen välillä. Se oli myös Rosenlewin ensimmäinen yritysosto ulkomailta.

Kirjassa kerrotaan, miten haettiin JIT-perusopit Japanista sekä käynnistettiin niiden soveltaminen Morgongåvan tehtaassa. Kirja kertoo, miten merkittävä kehitys- ja muutosohjelma organisoitiin ja toteutettiin vuosina 1982–1985.

Se kertoo myös, miten muuttuneiden markkinaolosuhteiden takia tehdas lopetettiin ja tuotanto siirrettiin takaisin Suomeen.

Rosenlew-Pakkaus

Kirja kertoo ajanjakson, jolloin yhtymän pakkaustoimiala oli kansainvälistynyt ja vakiinnuttanut toimintaansa mutta oli jo vuosia tuottanut merkittäviä tappioita.

Kirja kertoo liiketoiminnan järjestelmällisestä kehittämisen suunnittelusta ja toteuttamisesta 1986 sekä siitä, miten sitten kävi.

Rosenlew Tools

Konsernijohdon laatiman strategian mukaisesti päämääränä oli luoda Rosenlew Toolsista yksikkö, joka pystyy toimimaan kannattavasti pohjoismaisen TV- ja autoteollisuuden tarvitsemien suurten muovimuottien päätoimittajana.

Kannattavuus oli ollut jo monien vuosien ajan raskaasti tappiollista merkittävästä kasvusta huolimatta.

Kirja kertoo liiketoiminnan järjestelmällisestä kehittämisen suunnittelusta ja toteuttamisesta 1987–1988. Kirja myös kertoo, että saatiin paljon hyvää aikaan mutta tavoitteita ei saavutettu.

Valta vaihtuu

Kirjassa myös kuvataan omistuksen vaihtumisesta Rosenlewiltä Rauma-Repolalle kirjan ”Sukuyhtiön aika - Rosenlew 1983–1987 ja lehtileikkeiden kuvauksina.

Lapsuuteni ja nuoruuteni

Tässä luvussa kerron vanhemmistani sekä tulostani ruokakorttien maailman pommihälytyssireenien soidessa. Kerron perheeni koettelemuksista sekä miten niistä selvittiin. Esittelen nuoruuden harrastuksiani.

Pohdin, mistä perimmäiset elämänarvoni ovat syntyneet ja miten läheiseni ovat vaikuttaneet niihin.

Muistelen, miksi päätin tulla insinööriksi, ilman hajuakaan siitä, mitä ne tekevät. Käytössäni oli vain ammatinvalinnan muutama valokuva ja vähän tekstiä. Kerron, miten sain ensimmäisen työpaikkani sekä muutin pois kotoa ja itsenäistyin. Kerron, miten hankin tarvittavan harjoittelun insinööriopintoihin sekä suoritin asevelvollisuuteni.

Kirjasta:

➤ *Tuotannon ja hallinnon kehittäminen: Rosenlew Metalliteollisuus*

Eino ja Eva löysivät toisensa

Isäni *Eino* Tuominen ja äitini *Eva Kulmanen* löysivät toisensa kotikylältään Koski Tl. Koivukylästä. Häät pidettiin äitini sedän talossa, Koivukylän Peltolessa 8.1.1944. Heidät vihki Kosken pappi J.A. Kuusisto.

Äiti asui Osuusliike Kehityksen myymälän yhteydessä, jossa hän oli myymälänhoitajana. Äitimme äiti jäi synnytysvuoteeseen, jonka seurauksena äitimme joutui toimimaan ”sijaisäitinä” myös häntä nuoremmalle siskolleen.

Näin jo nuoresta asti äitimme oli oppinut pitämään huolta perheestä. Vanhempiemme välillä vallitsi perinteellinen työnjako, isä hoiti elatuksen ja äiti lapset sekä kotiasiat. Kun isä joutui parantolakiertteeseen, äiti hoiti myös isän osuuden. Äiti oli se, joka ”johti töitä” kotona.

Kuvassa olevan myymäarakennuksen oli rakentanut äitimme isä Kaarlo Jalmari (Kalle) Kulmanen. Hän piti siinä kauppaa vaimonsa Venla Matildan kanssa. Kallen viinankäyttö kasvoi kuitenkin siihen mittaansa, että kauppa piti lopettaa. He myivät rakennuksen, jossa Osuusliike Kehitys jatkoi liiketoimintaa.

*Osuusliike Kehitys, Koski Tl.,
Koivukylä*

Ei äiti isälle sen kummemmin kehuja antanut mutta eivät isätkään niitä niihin aikoihin antaneet. Leikillisesti äiti totesi, että on Eino minua kerran kehunut. ”Osaat sinä hyvääkin soppaa tehdä” oli isä sanonut, kun oli maistellut lihasoppaa. Ei ehkä sitä sanatarkasti tarkoittanut.

Isämme oli maanviljelijän poika. Hänen vanhempiaan oli siunattu kymmenellä lapsella, joista kaksi oli kuollut jo hyvin nuorena.

Isä veljensä Väinön kanssa olivat hyväkuntoisia urheilijoita, etenkin hiihtäjiä. Isän urheilu-uran katkaisi ennen sotia sairastettu tuberkuloosi ja Väinön talvisodassa haavoittuminen Summan taisteluissa. (Kuvan seuralainen on minulle tuntematon.)

Isämme sairastui tuberkuloosiin jo ennen sotia. Hän selviytyi mutta ei kelpuutettu veljensä tavoin sotaan, vaan jäi pitämään kotitilaa ja siinä sivussa myös muitakin kylän taloja, koska miehistä oli pula.

Tuberkuloosi vaivasi häntä eri tavoin läpi elämän. Se johdatti siihen, että hänen parantoloissa olleessaan äitimme toimi neljän lapsen yksinhuoltajana.

Isä oli useita jaksoja sekä Paimion että Harjavallan tuberkuloosi-parantolassa. Muistan ensimmäiset sukseni. Ne hän veisti Harjavallan parantolassa. Niitä tervailtiin, kynttilää pohjiin ja voitin niillä useita kilpailuja.

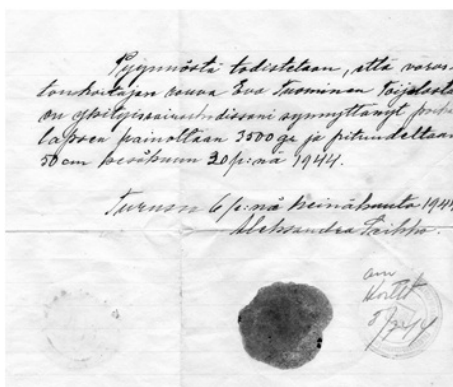
”Siviiliin” päästyään hän joka kerta taisteli itselleen vastuullisen työn, kunnes joutui sairauden takia siitä luopumaan. Hän toimi useaan otteeseen osuuskaupassa osastopäällikkönä ja vastasi vilja- ja maatalouskonekaupasta.

Isä aloitti Kosken Tl meijerissä juustomestarin opissa. Hän kuitenkin lopetti sen ja kävi Loimaan maamieskoulun. Hän harjoitteli Karinai-sissa Tilkasten tilalla, saaden kympin kaikista aineista, tiesi hänen siskonsa Aili kertoa. Hän sai koulutustaan vastaavan työpaikan Toijalasta. Eino ja Evan muuttopäiväksi Akaan seurakuntaan on merkitty 1.7.1944.

Minä tulin maailmaan

Synnyin Turussa, isovanhempieni kotikaupungin Seikon synnytys-sairaalassa, sodan viimeisinä päivinä ja hälytys sireenien soidessa. Sinetillä vahvistettu syntymätodistukseni kertoo:

”Pyynnöstä todistan, että varastonhoitajan rouva Eva Tuominen Toijalasta on yksityissairaskodissani synnyttänyt poikalapsen painoltaan 3500 gr. ja pituudeltaan 50 cm kesäkuun 30 p:nä 1944.”

Elimme sodanjälkeistä säännöstellystä ajasta. Kortilla elettiin. Tässä on omani, jonka äitimme oli säästänyt.

Toinen koti Koskella Mamman luona

Työn perinteelliset arvot uskon saaneeni 15 ensimmäisen ikävuoteni aikana viettäessäni kaikki kesät isäni kotitalossa mailla talon töihin aktiivisesti osallistuen. Mailla kasvaa ikään kuin työn varteen kiinni ilman, että siihen erityisesti siirrytään. Se tapahtuu yhtä luonnollisesti kuin kävelemään tai hiihtämään oppiminen. Ei sitä muista, koska aloitti. Vain muun porukan mukana mitä ikäänsä kykeni ja aina vähän yli.

Muistan ensimmäisen heinäkuorman ajoni hevosella pellolta. Hirveän korkea heinähäkki. Olin itse ottanut heinät vastaan ja sotkenut alleni. Eihän kahdeksanvuotias niitä piukkaan saanut. Olivat löysällä ja tuskin ajaessani päällä pysyin. Saran pää ja silta lähestyivät ja ojentelin ohjaksia, kuten ennenkin, vanhemmilleni alhaalla.

“Kyllä tuon ikäinen mies jo saralta tielle ja liiteriin asti ajaa”, sanoi setäni päättäväisesti. Niin sitä mentiin posket punaisina, paikat vapisten, ohjat piukassa ja vasen pyörä melkein ojan pohjaa viiltäen. Mutta yli tultiin. Ja voi sitten ylpeyden tunnetta, jolla loppumatkan ajoin. Siinä sain ensi kertaa eläissäni kokea, miltä tuntuu itsensä selvä ylittäminen.

Kahden tätini ja yhden setäni talot olivat rinnakkain kukin omalla metsän laidallaan. Yhdestä talosta oli sota vienyt miehet kokonaan. Kuten ajan henkeen kuului työt organisoitiin aina talo kerrallaan talkoita tehden. Elämä tässä kolmiossa oli kuin turvallisuuden kehto. Koneita ja työvoimaa jaettiin, sairaut ja synnytykset yhdessä hoidettiin. Tapahtui mitä tahansa, jokainen tiesi, että apu oli lähellä. Ei kaihattu sosiaali- tai kotiapua eikä lastenhoitoa. Omillaan tultiin toimeen.

Niukkuutta mutta ei puutetta

Isä oli jälleen joutunut tuberkuloosiparantolaan. Äitimme oli Osuuskaupan myymälänhoitajana Someron Palojoella. Neljä lasta ja äitimme asuimme kaupan pienessä keittiössä ja ahtaassa kamarihuoneessa. Siinä me tulimme toimeen, kun isä oli parantolassa. Koulu-
matkaa 10 km.

Ei ollut televisiota, kuten ei monella muullakaan. Liivolan maatalossa oli, jonne kymmenkunta naapuria kerääntyi katsomaan suosikiohjelmiä. Jälleen oli kerääntynyt television ääreen odottamaan television avaamista. Isäntäväki puuhaili omiaan tuvassa.

- ”Ohjelma on jo alkanut”, uskalsi joku mennä kysymään. ”On ajateltu, että emme katsoisi tänään televisiota.” Ilmeisesti sano-
ma meni perille.

N:o	Kari Tuominen	mk	4000.-
on suorittanut	lukukausimaksun		
II erän			
mk	neljätuhatta		
joka kuitataan.	marras-	kuun 22 p:nä 1955	
			Lina Virtanen
KK Oy. N:o 3.			

Piukkaa oli edelleen, kun isämme oli parantolassa. Lukukausimaksomme kuitattiin joka vuosi näin maksetuksi.

Näillä houkuteltiin lukemaan insinööriksi

Menin sahalle töihin

Osallistuin kesälomillani kolmen sukulaistalon töihin. Sain ruuan ja asunnon sekä muutaman kympin, kun oli aika lähteä jälleen kouluun. Juurikkaita olin perkaamassa muilla, joista sain oikeaa palkkaa.

Lopetin peruskouluni oppikouluun. Ajatukseni oli pyrkiä parin harjoitteluvuoden jälkeen teknilliseen opistoon ja valmistua insinööriksi. En tiedä, mistä olin ajatuksen päähäni saanut. Ei minulle, 15-ikäisenä, ollut hajuakaan, mitä insinöörit tekevät, eikä oikein muuta käsitystä heistä. Mutta päättänyt olin, ja olin myös muille ajatukseni kertonut. Vanhemmat eivät sen kummemmin ottaneet kantaa. Vähän kauhistelivat, jos joudun vaikka pimeisiin ja likaisiin tehtaisiin. Se oli ensimmäinen täysin itsenäinen ja merkittävä päätökseni, joka ratkaisevasti vaikutti loppuelämäni.

Työharjoittelua piti ensin saada. Aloitin 15-vuotiaana läheisellä Santion sahalla tienaten 1,20 penniä tunnissa. Olin ripasirkkelissä, höylämössä, uitin tukkeja repsikkaan, lautatapulilla sekä muita sahalla tarvittavia töitä.

SANTION SAHA
KOSKI TL.

Työaika 1-15/9 1960

Nimi Lassi Tuominen

23 tuntia à 90/- mk 2.070 :
Lomak. 4 1/2 tuntia à 90/- mk 4.095 :
. mk :
mk 6.165 :

Veronpidätys . . mk 800

Ennakkomaksut mk

Muut väh. mk

mk 800 :
Rahassa maksetaan mk 5.365 :

3000. — 9. 58. VUOKSEN AJAN KULUPAPIRI

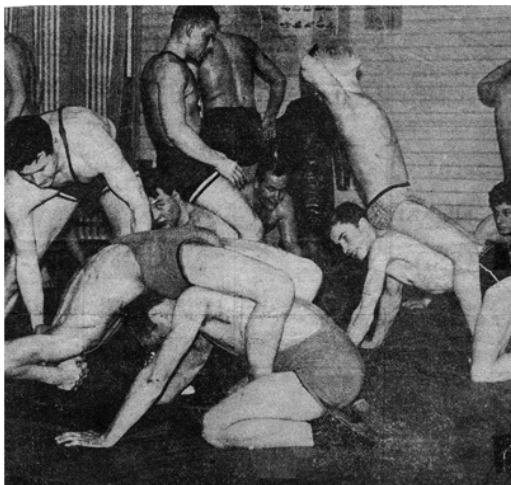
Ensimmäinen tilipussini 1960

Turkuun metallimiehen ja elämän oppiin

Koska olin aikonut koneinsinööriksi, oli seuraavana vuonna lähdetävä Turkuun metallimiehen oppiin 16-ikäisenä. Isän avustuksella, ei kuitenkaan suhteilla, työpaikka löytyikin. Palkkani kuitenkin laski ja oli vain 90 penniä tunnissa. Sillä rahalla oli vuokrattava asuntoja ruokittava itsensä. Tiukkaa teki, mutta toimeen oli tultava. Asiaa helpotti se, että sain kortteerin isoisäni luota. Jaoin kamarihuoneen serkkuni kanssa ja maksoin 50 mk kuussa, johon kuului myös yksi ateria päivässä.

17-ikäisenä muutin työkaverini kanssa (nimeä en muista) Turun keskustaan kolmen huoneen huoneistoon, jossa jaoin yhden huoneen. Väliin rakensimme pahviseinän. Sain hänen kaapistaan yhden hyllyn leipää ja vastaavia varten. Ostin käytetyn sohvan ja lipaston. Muuta sinne ei mahtunut. Ruokaa siellä ei voinut laittaa, vain vettä lämmittää. Maidon hain litran astian kanssa alakerran maitokaupasta, jossa myytiin vielä irtomaitoa. Kaverin puolella on ikkuna ja leveä ikkunapenkki. Siinä oli maidolle ehkä hiukan viileämpää.

Harrastin painia Turun Voimamiehissä ja pelasin ja jalkapalloa Turun Pallokerhossa. Sorvasin painonostopainot ja tangon, joilla treenasin veljeni Tapion kanssa kerrostalon kellarissa. Toisilla punteilla nostelimme työpaikalla ruokatunnin aikana. Opiskelun aikana aloitin myös kuntosalilla käynnin. Pari sellaista oli kaupunkiin jo perustettu.

Näinä ensimmäisinä vuosina opin tulemaan itsenäisesti ja omalla budjetilla toimeen. Kolme vuotta kunnossapitomiehen vaihtelevissa tehtävissä puolestaan antoi minulle näkemyksiä, mitä on teollisuustyön tekeminen ja ammattiyhdistystoiminta, johon myös jonkin verran osallistuin. Työnteon ja vähäisen huvittelunkin ohella opin suunnittelemaan myös tulevaisuuttani, johon ensisijaisesti liittyivät opiskelusuunnitelmaani.

Onnistuin vasta toisella yrittämällä

Ensimmäisellä yrittämisellä en päässyt teknilliseen opistoon. 7.8.1962 sain tiedon, että ”Teitä ei hyväksytty matematiikan kokeessa ja pistemäärä oli liian pieni.”

Ilmoittauduin matematiikan kurssille Auralan opistoon ja treenasin laskuja siinä pienessä lipastossa olevaan vihkooni. Seuraavalla kerralla täytyy onnistua, ajattelin.

Vuosi siitä, toisella kertaa onnisti ja voin pyytää todistuksen työsuhteestani. Ensimmäinen työsuhteeni alkoi 27.10.1960 ja kesti kolme vuotta 27.7.1963 asti.

Oy VUOKSENNISKA Ab TURUN RAUTATEHDAS

TURKU Puhelin 20741
SÄHKEOSOITE ELEKTROMETALL
TELEX OVA ÅBO 18-263.

Työtodistus

Herra Kari T u o m i n e n, synt. 30.6.1944, on ollut korjausosastollamme 27.10.1960 lähtien ja on edelleen. Harjoitteluaikana hän on suorittanut seuraavat työt:

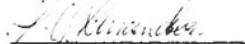
n. 1 kk.	isohkojen dieselmoottorien korjausmiehen apulaisena.
" 5 "	säteisporakoneen käyttäjänä
" 1 "	höylääjänä
" 3 "	sorvaajana
ja 1 v. 6 kk	nuorempana korjausmiehenä.

Työt ovat tällöin olleet tuotano-osastojen koneiden korjauksia, asennuksia ja uusien laitteiden teko.

Herra Tuominen on osoittanut kiitettävää ahkeruutta ja kiinnostusta, joten voimme suositella häntä.

Turussa, maaliskuun 1. p:nä 1963

Oy VUOKSENNISKA Ab
Turun Rautatehdas

H-G. Ienander
Korjaamoin.

Oy W. Rosenlew Ab

Kehittäjän tie Rosenlewillä

Kari Tuominen

Kirja sisältää yhteenvedot *Kehittämisen tie* -kirjoista, jotka kuvaavat Rosenlew Metalliteollisuuden liiketoimintayksikköjen kehittämistä vuosina 1964–1988. Se kertoo Maatalouskonetehtaasta, Kotitalouskonetehtaasta, Leikkuupuimuritehtaasta Svenska Rosenlew Ruotsissa sekä Rosenlew-Pakkauksesta ja Rosenlew Toolsista.

- Kirja kuvaa, miten Rosenlew Maatalouskonetehtaalla ja Kotitalouskonetehtaalla toteutettiin merkittävät kehitysohjelmat sekä kehitettiin hallinnon prosesseja koko Rosenlew Metalliteollisuudessa.
- Se esittää, miten ennakkoluulottomalla yhteistyöllä saavutettiin tuloksia. Se kertoo, miten uuden leikkuupuimurimallin valmistusmenetelmät suunniteltiin sekä miten yhteistyö eri henkilöryhmien välillä organisoitiin.
- Kirja havainnollistaa, miksi Rosenlew oli yksi Suomen metalliteollisuuden kehittämisen edelläkävijöitä. Kirja havainnollistaa, miten Kotitalouskonetehtas oppi paremmaltaan ja tuli parhaaksi alallaan.
- Siinä kerrotaan, miten haettiin JIT-perusopit Japanista sekä käynnistettiin niiden soveltaminen leikkuupuimuritehtaassa Ruotsissa.
- Kirja kertoo sekä Rosenlew-Pakkauksen että Rosenlew Toolsin liiketoimintojen järjestelmällisestä kehittämisestä suunnittelusta ja toteuttamisesta.
- Kirjassa myös kuvataan omistuksen vaihtumisesta Rosenlewiltä Rauma-Repolalle sekä sen jälkeisistä muutoksista.